

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DIAVOLUL – CEL MAI APRIG DUȘMAN AL MÂNTUIRII OMULUI

DUMINICA A 5-A DUPĂ RUSALII

(*Vindecarea
celor doi demonizați*)

SF. AP. ȘI DIACONI: PROHOR,
NICANOR, TIMON ȘI PARMENA;
SF. CUV. PAVEL
DE LA XIROPOTAMU

Sfânta Evanghelie din duminica aceasta ne înfățișează succint o altă minune săvârșită de Domnul nostru Iisus Hristos, și anume vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei. Ținutul Gadarei sau al gherghesenilor, situat lângă Lacul Tiberiada din Țara Sfântă, este o regiune muntoasă și plină de peșteri, care sunt folosite pentru morminte. În acea perioadă din zorii Creștinismului, locuitorii Gadarei erau terorizați de doi demonizați, prin care satana dădea spectacole de groază, aceștia fiind înspăimântători și feroși pentru toți, de multe ori năpustindu-se ca fiarele asupra localnicilor, punându-i în multe și diverse situații primejdioase.

Pe acest tărâm înspăimântător Își face apariția Mântuitorul Hristos. Când L-au văzut pe Iisus, au început să strige: „Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, lasă-ne să intrăm în turma de porci. Atunci El le-a zis: Duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și îndată toată turma s-a aruncat de pe țarm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor” (Matei 8, 29-34).

Se pune întrebarea: De ce Mântuitorul a ascultat rugămintea demonilor să intre în turma de porci? De ce a permis Hristos o așa mare pagubă materială pentru gadareni? Iar un răspuns ar fi următorul: Prin aceasta Hristos a vrut să le dea o lecție duhovnicească, chiar dacă ei n-au înțeles atunci, dovadă că de aceea L-au și izgonit din hotarele lor. Mântuitorul a vrut să-i facă să înțeleagă că în fața lui Dumnezeu valorează mai mult două suflete omenești salvate decât o întreagă turmă de porci și decât orice bogăție materială. Gadarenii, însă, nu pricep sau nu vor să înțeleagă acea situație din perspectivă duhovnicească, ci, ierarhizându-și valorile după beneficiile lor materiale (în acest caz fiind vorba de porci), ignoră complet beneficiile spirituale rezultate în urma actului

vindecător săvârșit de Hristos Domnul: liniștea și pacea comunității eliberată de teroarea demonizaților și, mai presus de toate, sănătatea celor doi și integrarea lor în cadrul comunității.

Situația din Gadara, prezentată în pericopa evanghelică de astăzi, din nefericire, se repetă adesea, în diferite forme, în multe împrejurări și conjuncturi ale omului de astăzi, putând fi observată mai ales atunci când omul, sub influența diavolului și ispitirilor lui, înclină totalmente spre cele lumești și păcătoase, în detrimentul sau refuzul total al lui Dumnezeu, periclitându-și astfel mântuirea. Observăm tot mai mult că omul modern și contemporan a transferat centrul de gravitate al lumii de la Dumnezeu la

diavol, adesea, fiind irascibil față de mesajul divin, pe care îl consideră un atentat împotriva propriei libertăți. Mai mult, pentru avantaje materiale, pentru faimă și putere, oamenii se luptă între ei cu tot arsenalul răutății alimentate de diavol, căci din el izvorăsc neconținut minciuna, răul, răzbunarea și ura, căci el este tatăl minciunii și al vicleșugului, chinuitor și ucigător de oameni, cum spune și Mântuitorul Hristos în Evanghelia după Ioan (8, 44). „Războiul omului împotriva omului”, cum spunea Sfântul Nicolae Velimirovici, „este urmarea războiului omului împotriva lui Dumnezeu”.

În Evanghelia de azi vedem că mesajul Domnului Iisus este unul care deranjează, care contrariază așteptările sociale din

vremea Lui și care, de altfel, deranjează orice societate păcătoasă din orice epocă. Sfântul Ioan Gură de Aur, de exemplu, comentând mesajul minunii vindecării celor doi îndrăciți, remarcă: „Sunt și acum mulți îndrăciți care locuiesc în morminte, a căror furie n-o pot stăpâni nici cătușele, nici lanțurile, nici mulțimea oamenilor, nici sfaturile, nici povețele, nici frica, nici amenințarea, nici altceva din unele ca acestea”, referindu-se la cei stăpâniți de patimi drăcești (Omilii la Matei). În mod indirect, ni se subliniază că acolo unde nu

stăpânește duhul lui Dumnezeu, nu poate stăpâni decât duhul celui rău, care este cel mai aprig dușman al mântuirii omului.

Gadarenii din pericopa evanghelică de astăzi au dovedit că nu au credință în Dumnezeu și nici dragoste de aproapele, iubind cele materiale, păcătoase și diavolești mai mult decât pe Dumnezeu, rămânând, în final, cu ceea ce au iubit.

Să ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, să ne ferească de primejdioasele uneltiri ale vicleanului

diavol și să ne dăruiască credință puternică, iubire milostivă și înțelepciune duhovnicească de a vedea și a lucra spre ținta finală – mântuirea sufletelor noastre, pentru că atunci când renunțăm să mai privim spre țintă, ne putem cufunda iremediabil în păcate asemenea gadarenilor. Să fim, așadar, cu luare aminte și să nu uităm că fără Hristos suntem într-o continuă robie a diavolului și că fără El, Fiul lui Dumnezeu, nu putem face nimic (Ioan 15, 5). ✝

Arhid. Marinela Laurențiu Marcu

CUVIOASA IRINA, EGUMENA MĂNĂSTIRII HRISOVALANT

Sf. Irina din Hrisovalant (28 iulie în Sinaxar) s-a născut în secolul al IX-lea în ținutul Capadociei (Turcia de astăzi), într-o familie aristocrată, sora sa căsătorindu-se cu Bardas, fratele împărătesei Teodora a II-a, cea care a restabilit ortodoxia și a îndepărtat iconoclasmul. Aleasă de Sfânta Teodora Împărăteasa (11 februarie) ca viitoare soție a fiului ei, Dumnezeu a rânduit ca sfânta să ajungă monahie în mănăstirea Hrisovalant din Constantinopol.

In drumul ei spre curtea imperială, Sfânta trece pe la Muntele Olimp, vizitându-l pe pustnicul Ioanichie cel Mare (prăznuit la 4 noiembrie), care o întâmpină astfel: „Bine ai venit, Irina, slujitoarea Domnului. Mergi la Curtea Imperială cu bucurie pentru că obștea din Hrisovalant are nevoie de tine.”

Ajunsă la Constantinopol, află că tânărul Mihail se căsătorise deja cu altcineva. Atunci înțelege că rostul ei este călugăria, drept pentru care se stabilește la Măn. Hrisovalant. Nu înainte de a-și elibera slugile și a dona toată averea săracilor. S-a făcut în cel mai scurt timp iubită de celelalte maici, supunându-se regulilor mănăstirii și conformându-se fără să dea înapoi nici în fața celor mai dificile sau umiltoare sarcini. Așa, cu multe rugăciuni și lacrimi, în cele din urmă Sf. Irina și-a recăpătat liniștea și harul.

Sfânta Irina este aleasă stareță a Măn. Hrisovalant. Ajungând la o vârstă înaintată, maica stareță a mănăstirii și-a simțit sfârșitul aproape. Și chemându-le pe măicuțe în chilie sa - Sfânta Irina nefiind prezentă - le vestește că o stareță mai înțeleaptă decât ea, Irina, le va călăuzi după moartea sa. La care numire consimte și Patriarhul Metodie.

Găsindu-se în fața unor noi provocări, Sf. Irina Hrisovalantou cere ajutorul lui Dumnezeu pentru a putea face față tuturor ispitelor pe care le va întâmpina. Primește, pentru nevoințele sale, darul înainte vederii pentru a putea ajuta pe maicile mănăstirii în lupta cu încercările duhovnicești dar și pe credincioșii care căutau aici liniștea sufletească.

În ajunul marilor sărbători, Sf. Irina

ieșea în curtea mănăstirii și priveghea sub cerul înstelat. Într-una dintre aceste nopți, o călugăriță a surprins-o pe stareță plutind deasupra pământului, complet cuprinsă de rugăciune. Și nu numai atât, a rămas uimită observând că cei doi chiparoși din curtea mănăstirii erau plecați la pământ ca și când i-ar fi adus un omagiu Sf. Irina. Când a terminat rugăciunea, sfânta a binecuvântat copacii, iar aceștia s-au întors în poziție verticală.

Cuvioasa a trecut la Domnul când avea peste 100 de ani. Moaștelor sale li s-a pierdut urma după căderea Constantinopolului. De asemenea, mănăstirea, care era situată pe unul dintre cele șapte dealuri ale orașului, a pierit în timp.

De abia în 1917, în mănăstirea Dionisiou din Athos a fost găsit un codex cu viața sa, iar mai târziu, părintele-immnograf Gherasim de la Sf. Ana Mică i-a scris slujba. Tot la mănăstirea athonită a fost găsită și o icoană a Sfintei Irina, pictată de un monah, Nectarie. Icoana a fost dăruită apoi Maicii Meletia, care a ridicat o mănăstire în anii 1930 în cinstea cuvioasei Irina.

Mănăstirea este situată în Lykovrisi, în nordul Atenei, iar icoana făcătoare de minuni a Sfintei Irina este așezată la loc de cinste. Lăcașul de cult a început să atragă numeroși credincioși, iar în anii 1960 s-a început editarea unui periodic și a unor cărți în care sunt consemnate minunile sfintei.

În viața Sfintei Irina este menționat un episod în care un marinar din Patmos i-a adus trei mere. Acestea erau de fapt

darul din Rai al Sfântului Ioan Teologul. Cuv. Irina a postit timp de o săptămână, mulțumind lui Dumnezeu pentru acest dar minunat. Când a început Postul Mare, ea a mâncat bucăți mici dintr-un măr în fiecare zi, fără să mai bea sau să mănânce altceva. În toată mănăstirea s-a răspândit o mireasmă nespasă. În Sfânta și Marea Joi, stareța Irina a rugat maicile să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului, după care le-a dat bucățele din al doilea măr. Călugărițele au observat că mărul avea o dulceață neobișnuită și au simțit că și sufletele lor au fost hrănite.

În amintirea acestei întâmplări, maicile din mănăstirea din Lykovrisi au plantat mai mulți meri, ale căror roade sunt oferite drept binecuvântare celor care suferă de infertilitate, cancer sau boli incurabile.

În mănăstire este pus un semn pe care se poate citi: „Mănânci, crezi, nădăjduiești?”. Binecuvântarea merelor are loc în fiecare an de sărbătoarea sfintei, în 28 iulie. ✝

POSTUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI

Postul Adormirii Maicii Domnului, un timp sfânt al pregătirii duhovnicești de curățire a sufletului prin pocăință, prin abținerea de la alimente de origine animală, prin rugăciuni mai intense, în special adresate Maicii Domnului (Acatistul și Paraclisele Maicii Domnului), dar și prin practicarea virtuților, cu precădere a milosteniei.

Postul Adormirii Maicii Domnului este rânduit de Biserică spre aducerea aminte de virtuțile alese ale Sfintei Fecioare și de postul cu care ea însăși, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice. Este unul dintre cele mai importante posturi din an, mai scurt decât Postul Paștelui sau al Crăciunului. Începe de regulă la 1 august și ține două săptămâni, până la 15 august. Este cunoscut la noi mai ales sub denumirea de Postul Sfintei Marii sau Sântămăriei și ne pregătește pentru cele două praznice importante care au loc în luna august: Schimbarea la Față, pe 6 august, și Adormirea Maicii Domnului, pe 15 august.

Postul și sărbătoarea au pătruns la noi odată cu generalizarea cultului mariologic în Răsărit, prin secolul al V-lea. Românii i-au acordat o cinstită deosebită, sărbătoarea fiind așteptată, după unele tradiții, cu aproape aceeași bucurie ca Paștele sau Crăciunul. O dovadă a acestei cinstiti este și postul de două săptămâni care precede sărbătoarea și care se ține de către creștini pretutindeni. Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului este cinstită și prin mulțimea de biserici care poartă acest hram.

Maica Domnului este persoana cea mai însemnată dintre toți sfinții, pentru că a acceptat ca Fiul lui Dumnezeu să ia trup din ea și să Se nască din ea. Așadar, zămisirea și nașterea Fiului este un act care pune în valoare voința Fecioarei Maria de a se face ascultătoare voinței divine. De aceea, răspunsul ei oferit Arhanghelului Gavriil, „Fie mie după cuvântul tău”, este socotit consimțământul întregii firi omenesti exprimat prin consimțământul personal al Maicii Domnului.

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului are multiple semnificații teologice și

spirituale pentru credincioși. De altfel, însăși icoana Adormirii Maicii Domnului arată această taină a primirii mamei în brațele lui Hristos, Fiul ei. În iconografie, lângă sicriul binecuvântat cu trupul Fecioarei se află Hristos în picioare, purtând sufletul Maicii sale, ca pe un bebeluș. Acesta este gestul suprem de reciprocitate a iubirii. Cea care L-a ținut în brațe pe Dumnezeu, acum odihnește în brațele Fiului și Stăpânului ei.

Moartea Maicii Domnului înseamnă intrarea ei în iubirea infinită a Fiului ei, iar inima ei de mamă se unește cu inima Fiului, simțind dumnezeiește durerile lumii și alinându-le cu milostivirea ei. După adormire, nimeni și nimic nu o mai pot opri pe Maica Domnului să ajute pe toți credincioșii. Nici timpul, nici spațiul, nici limitările umane nu mai pot opri pe Maica Domnului să fie pretutindeni în har, mângâind pe cei îndurerați și inspirând Biserica Fiului ei.

Data acestui post a fost stabilită prin secolul al V-lea, când cultul pentru Maica Domnului a început să capete amploare. Durata acestui post a fost, o vreme, diferită, căci de pildă cei din Antiohia obișnuiau să postească doar o zi, pe 6 august, în timp ce credincioșii din Ierusalim posteau timp de opt zile. Unii creștini posteau chiar întreaga lună august, iar alții întreaga lună septembrie. Uniformizarea duratei și a datei postului Adormirii Maicii Domnului s-a făcut în secolul al XII-lea, la sinodul local din Constantinopol din anul 1166, condus de patriarhul ecumenic Luca Crysoverghis, la care s-a hotărât ca postul să se țină de pe data de 1 august până pe 15 august, zi în care Biserica prăznuiește Adormirea Născătoarei de Dumnezeu

Lăsatul secului, anul acesta este pe 30 iulie, iar prima zi a postului este 31 iulie. În acest post, în fiecare luni, miercuri și vineri până la orele 15 se recomandă ajunarea, iar mai apoi se consumă doar mâncare uscată. În zilele de marți și joi se mănâncă legume fierte fără ulei. Sâmbăta și duminica este dezlegare la ulei și vin, iar pentru bucuria praznicului, în ziua Schimbării la Față facem dezlegare la pește.

Ca orice post, și Postul Adormirii Maicii Domnului nu se rezumă numai la înfrânarea de la anumite bucate, ci în primul rând de la toate lucrurile care ne despart de Dumnezeu, mai greu decât postul alimentar fiind oprirea de la săvârșirea de păcate și cultivarea cu mai mare atenție a virtuților. Ne rugăm mai mult acum, în acest post există rânduiala săvârșirii slujbei Vecerniei împreună cu unul din cele două Paraclise ale Maicii Domnului, iar în ajunul praznicului, Prohodul Maicii Domnului. Credincioșii se spovedesc și se împărtășesc în număr mare în această binecuvântată perioadă a postului, mai ales la marile praznice ale Schimbării la Față și Adormirii Maicii Domnului.

Vom posti fiecare după starea lui de sănătate, după vârsta și problemele sale, DAR în special după râvna și evlavie pe care o avem la Maica Domnului și întotdeauna cu sfatul și binecuvântarea duhovnicului.

Mai mult însă ca niciodată, să ținem acest post. În întregime. Cu dragoste și cu bucurie, împletind postul cu rugăciunea și milostenia. Dacă de bunăvoie nu vom posti, cu evlavie, smerenie și recunoștință față de Dumnezeu și Maica Domnului, să nu ne mirăm când vom fi, de nevoie, obligați să facem foamea sau să ținem o dietă recomandată de doctor. ❀

SFÂNTUL CUVIOS IRACLIE DIN BASARABIA

În anul 2025, Biserica Ortodoxă Română împlinește 140 de ani de autocefalie și 100 de ani de la obținerea statutului de patriarhie. Cu această ocazie va avea loc proclamarea oficială a canonizării unor noi sfinți români, dintre care cei 16 noi sfinți a căror canonizare a fost aprobată în ședința Sinodului Bisericii Ortodoxe Române din 11-12 iulie 2024.

care i-au studiat viața și activitatea”, subliniază Episcopul Basarabiei de Sud.

„În anul 1940, la retragerea administrației românești, protos. Iracle Flocea a fost desemnat vicar al eparhiei, menținând echilibrul până la desființarea mănăstirii, trei luni mai târziu, mergând preot la parohia Nisporeni. Văzând persecuția preoților și a monahilor din partea sovieticilor, din puținele posibilități de la parohie trimitea ajutoare la călugării de la mănăstirile Noul Neamț și Hâncu, le dădea bani și produse alimentare, până la revenirea în 1941 a Armatei Române.”

După eliberarea Basarabiei de către Armata Română, a revenit la Măn. Hârbovăț și s-a implicat în procesul de renovare și la readucerea monahilor alungați de sovietici.

Între anii 1941-1944 a îndeplinit ascultarea de exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Chișinăului, iar în martie 1944 a fost numit vicar eparhial pentru regiunile evacuate din Arhiepiscopie.

În 2 august 1945 a fost arestat, fiind condamnat de Sovietul Suprem la 8 ani de muncă silnică în Siberia, în data de 17 decembrie 1945, pentru propagandă, agitație și apeluri pentru răsturnarea puterii sovietice, conform art. 58, p.10. Era o formă prin care erau condamnați clericii și monahii, fără a li se putea aduce vreo acuzație reală, ci pentru că erau români ortodocși și conform ideologiei partidului erau dușmani ai poporului.

Supraviețuitor al Gulagului stalinist

„În Lagărul pentru deținuți, ca și ceilalți clerici, a continuat să ajute și să încurajeze pe cei deportați, a spovedit și a ținut vie flacăra credinței, fiind devotat slujirii asumate și Bisericii. Nu s-a lepădat de credință și nici nu a cedat presiunilor, fapt care l-a ajutat să supraviețuiască și să revină în Basarabia, rămânând statornic până la sfârșitul vieții sale”, menționează Părintele Episcop Veniamin.

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 28 IULIE - 4 AUGUST 2024

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 28.07.	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a după Rusalii (Vindecarea celor doi demonizați) Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 31.07	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 02.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ³⁰	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 03.04	De la 08 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 04.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 6-a după Rusalii (Vindecarea paralticului din Capernaum) Utrenia, Sf. Liturghie

În acest Post, în fiecare zi, de la ora 18, se va citi în biserică Paraclisul Maicii Domnului

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2024 ESTE DE 100 LEI

Protosinghelul Iracle Flocea, propus de Episcopia Basarabiei de Sud, va fi cinstit în ziua de 3 august.

«Acesta s-a născut în 11 martie 1893 la Pojorâta, în jud. Câmpulung (Moldovenesc – Suceava de astăzi) și a primit la botez numele de Ioan. A luptat în linia întâi în timpul Războiului de Reîntregire, când a și fost rănit grav și aproape să-și piardă mâna stângă. Dar Dumnezeu a lucrat o minune și l-a vindecat.

În 1917, după ce a fost eliberat din prizonierat, a respectat o promisiune făcută lui Dumnezeu când era în tranșee și a rămas în Basarabia, unde s-a închinoviat la Măn. Hârbovăț din raionul Călărași. A fost călugărit în 1920, hirotonit diacon în 1925 și ieromonah în 1927.

Monah în vremuri de prigoană ateistă

„În perioada 1926-1930 a urmat cursurile Facultății de Teologie din Chișinău, remarcându-se prin preocupările sale cărturărești, publicistice și duhovnicești, fiind apreciat de profesorii erudiți ai Facultății de Teologie”, scrie Părintele Episcop Veniamin.

Scriitorul Mihail Sadoveanu l-a menționat pe Părintele Iracle într-un text în care relatea vizita la mănăstirea de metanie a ieromonahului.

„Era recunoscut de contemporani ca mare orator și duhovnic iscusit, milostiv și generos cu cei străini, devotat misiunii sale, vorbitor de limbi străine, traducător și publicist (rusa, găgăuza, germana etc.), mărturisitor în închisorile comuniste, cunosător al Sfintei Scripturi, bun cântăreț și administrator, fapt confirmat și de cei